

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/158/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012388
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118012388.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci odsúdeného W. Q., nar. XX. P. XXXX v P., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 24. októbra 2018, č. k. 1PP/130/2018-27, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04. decembra 2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného W. Q. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol návrh odsúdeného W. Q. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 28. júla 2016, sp. zn. 3T/24/2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 29. januára 2018, sp. zn. 3T/24/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. marca 2018, sp. zn. 4Tos/26/2018.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ako i podmienka riadneho správania sa vo výkone trestu, no nebola splnená jedna z materiálnych podmienok, a to predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život.

Okresný súd konštatoval, že odsúdený bol vzhľadom k svojmu veku v minulosti už 9-krát súdne trestaný zväčša iba pre tie isté trestné činy (krádež), pričom tieto svoje protizákonné konania opakoval napriek predošlým odsúdeniam, resp. uloženým trestom, ktoré boli nielen podmiennečné, ale aj nepodmiennečné. Po poslednom výkone trestu odňatia slobody mu bola daná zo strany súdov šanca v podobe uloženia dvoch ďalších podmiennečných trestov odňatia slobody, ktorú využil, resp. v skúšobnej dobe jedného z nich sa osvedčil, pričom v prípade jedného z týchto odsúdení išlo o uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k tomu druhému. Následne mu bol opätovne uložený podmiennečný trest odňatia slobody s minimálnou skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, avšak zadal príčinu na nariadenie výkonu trestu. Preto sa okresný súd stotožnil, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru okresného súdu nedávali dostatočnú záruku, že odsúdený Q. by na slobode viedol riadny život.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú do konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu neodôvodnil. Okresný prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva podať sťažnosť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti

ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený splnil. Tiež správne vyhodnotil, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu preukazuje jeho polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa a tak spĺňa jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd tiež správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť a dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov zaznamenaných celkom 9 odsúdení. V súčasnosti odsúdený vykonáva trest odňatia slobody za skutok, ktorý spáchal dňa 29. augusta 2015 a to napriek tomu, že predtým bol 8-krát odsúdený na podmiennečné i nepodmiennečné tresty. Vzhľadom na uvedené je možné jednoznačne konštatovať, že odsúdený v minulosti mal možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, avšak počas doby, kedy bol na slobode, prejavoval opakovane sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky (spĺňa len jednu z nich) a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Krajský súd zároveň poukazuje na správne odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného W. Q. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.